

У січні цього року, в містечку Славсько, що на Львівщині, відбулась неординарна подія, яка має визначальний характер для розвитку комп'ютерних систем в Україні.

Пропонуємо вашій увазі інтерв'ю з безпосереднім організатором та учасником цієї події, одним із співвласників фірми "Волинь ТЕКОМ/+" п. Олегом Гринчуком.

Кор. : Пане Олегу, в чому полягає винятковість Всеукраїнської установчої конференції представників вузлів системи міжнародної електронної пошти Relcom?

О.Г. : Винятковість цієї конференції зумовлена тим, що учасники її висловились за створення української комерційної комп'ютерної мережі.

Кор. : Охарактеризуйте, будь ласка, ситуацію, що склалася в середовищі українських комп'ютерних телекомунікацій до скликання установчої конференції у Славському?

О.Г. : Існував EUnet (європейська комп'ютерна мережа), існував Relcom (комп'ютерна мережа, яка об'єднувала всі країни колишньої Східної імперії). Ні про яку Українську комп'ютерну мережу мови не було. На території України існували 22-24 вузли, що відносились до Relcom'у. Існувала якась домовленість між EUnet та Relcom про співпрацю. Існували якісь домовленості між деякими вузлами, що знаходились на терені України, та Relcom. Існували якісь домовленості між деякими вузлами всередині самої України. Я свідомо не вживаю слово "угода" в його юридичному значенні. Зверніть на це увагу.

Де-факто склалася цікава ситуація. Ніхто не розумів, що відбувається, ніхто не розумів, як функціонує вся система телекомунікацій в цілому, а ця система розвивалась і діяла. І не можу сказати, що діяла погано.

Прошу — доказ. Назвіть мені хоча б одну комп'ютерну мережу в межах експ. СРСР, яка б мала таку кількість абонентів, таку розгалужену структуру, такий сервіс і таку дешеву вартість послуг як Relcom. Впевнений, не назвете. З цієї простої причини, що такої не існує в природі.

Виникає закономірне питання: у чому полягає секрет такого успіху мережі Relcom? Відповідь проста: за моїми даними, від 80 до 90 відсотків вузлів виникли на базі недержавних комерційних структур, одним із напрямків діяльності яких (а, можливо, і єдиним) був інформаційний бізнес.

У свій час політика мережі Relcom максимально сприяла появі та фінансовому зміцненню вузлів. Але то все було спочатку. Далі в гру вступили "акули" бізнесу. В результаті на арену вийшло новостворене АТ "Релком", найбільшими засновниками якого стали такі монстри як РТСБ, АТ "Рінако", російська біржа "Зв'язок". На першому етапі діяльності це себе виправдало. Були залучені кошти "зі сторони" на подальші інноваційні розробки, проведення глобальної рекламної кампанії тощо. Але незабаром з'ясувалось, що від важелів формування економічної

та політичної стратегії мережі були усунуті основні її ланки — самі вузли, які, власне, на низових рівнях забезпечують діяльність всієї мережі.

Кор. : І це було помилкою.

О.Г. : Та звичайно ж! Хто робить, скажімо так, “чорнову роботу” на місцях? Вузли! А хто пожинає плоди? АТ “Релком”!

Згодом АТ “Релком” перетворився в один найбільший вузол, і тепер абсолютно не зацікавлений в розвитку інфраструктури всієї мережі та її інформаційному наповненні. А це і є “чорнова” робота. Результат — мережа в цілому залишилась без господаря.

На початку листопада минулого року після серії нарад з представниками вузлів Києва, Одеси та Львова, “Волинь ТЕКОМ/+” та Львівський регіональний центр телекомунікацій взявся за підготовку Першої Всеукраїнської установчої конференції вузлів мережі Relcom.

Кор. Яку кількість абонентів представляли учасники Славської конференції?

О.Г. Якщо взяти, що по Україні нараховується близько 900 абонентів всіх існуючих вузлів, то вузли, що направили своїх представників на конференцію, представляли 75 відсотків абонентів. Прикро, звичайно, що з об’єктивних причин не змогли прийняти участь в роботі Славської конференції так потужні вузли, як київський “Технософт” та харківський МКТТС.

Кор. Які рішення були прийняті на конференції?

О.Г. Ну, на те вона і конференція, щоби на ній щось було підписано.

А якщо серйозно, основний документ, що був результатом напруженої роботи всіх учасників протягом шести днів і дістав назву “Славська конвенція”, вмістив в собі найважливіші принципи об’єднання українських вузлів по створенню комерційної комп’ютерної мережі Relcom/UANet. Вловлюєте різницю? Ми зібрались як представники вузлів мережі Relcom, а роз’їхались представниками мережі Relcom/UANet. І справа не в назві. Назватися можна ким завгодно. Відбулася надзвичайно важлива подія — учасники конференції висловилися за створення та розвиток Української комерційної комп’ютерної мережі як повноцінного суб’єкта світових комп’ютерних мереж.

Крім того, в ході конференції було створено 8 робочих груп з різних питань. Трьом з них я надаю особливої ваги. Перша група — з питань розробки повноцінної (в економічному та політичному плані) міжвузлової угоди, що базуватиметься на принципах Славської конвенції.

Друга група — координування зв’язків з іншим мережами передачі даних, іншими юридичними та фізичними особами, з державними органами.

Третя група займатиметься розробкою положень та принципів діяльності сертифікаційної комісії, що видаватиме сертифікаційні посвідчення вузлам мережі Relcom/UANet.

Кор. А що конференція дала вашим абонентам?

О.Г. Віднині не кожен вузол зможе автоматично увійти до мережі Relcom/UANet. А лише той, який забезпечує своїм абонентам якийсь мінімальний сервіс. Сертифікаційна комісія якраз і буде визначати мінімальний набір послуг, які вузол має забезпечити своїм абонентам. Крім того, перевірятиметься також рівень підготовки обслуговуючого персоналу кожного такого вузла. Все це робиться з однією метою — на ділі довести перед клієнтами і перед всіма мережами передачі даних, що мережа Relcom/UANet є найкращою, а також з самого початку максимально виключити випадки дискредитації української комерційної комп'ютерної мережі.